

sygn. akt: II Cz 762/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz (spr.)**

SO Janusz Kasnowski

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela K. L. przeciwko dłużnikowi K. P.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: XII Co 4029/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 762/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie z wniosku wierzycielki K. L. z udziałem dłużnika K. P. o egzekucję świadczenia pieniężnego, odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie tego Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r.

W uzasadnieniu Sąd podał, że dłużnik zaskarżył postanowienie oddalające jego skargę na czynność Komornika Sadowego przy Sądzie rejonowym w Bydgoszczy S. J. w postaci postanowienia o przekazaniu sprawy KM 1317/11 według właściwości Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Szubinie M. W..

Następnie Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie na postanowienie załatwiającej skargę na czynności komornika przysługuje tylko wtedy, gdy przepis szczególny tak stanowi (art 767[4] § 1 k-p.c). Również wtedy, gdy postanowienie zmierza do zakończenia całego postępowania egzekucyjnego. Przepisy szczególne nie przewidują możliwości zaskarżenia postanowienia oddalającego skargę na czynność komornika w przedmiocie przekazania sprawy komornikowi właściwemu. Postanowienie to nie zmierza również do zakończenia egzekucji. Wobec tego Sąd odrzucił wniesione zażalenie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik domagając się jego uchylecia w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie jest dłużnikiem wierzycielki, której nawet-nie-zna. Z tego też względu podejmuje różne kroki prawne celem zaprzestania egzekucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 767[4] § 1 k.p.c. w toku postępowanie egzekucyjnego na postanowienie sądu wydane w przedmiocie skargi na czynność komornika przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Prawdłowo zatem zauważył Sąd Rejonowy, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia o oddaleniu skargi na czynność komornika polegającą na wydaniu postanowienia dotyczącego przekazania sprawy egzekucyjnej według właściwości innemu komornikowi, do dalszego jej prowadzenia. Wskazać należy, że postanowienie to nie prowadzi do zakończenia postępowania

1

egzekucyjnego jako całości, a jedynie kończy wpadkowe postępowanie wywołane powyższą skargą dłużnika, zatem nie ma do niego zastosowania art. 394 § 1 k.p.c., który stanowi, że zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie. Wobec tego trafnie Sąd pierwszej instancji uznał, że złożone zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.